

G1, Hranické panterky : OSK Olomouc**38 : 51** (10:10, 6:14, 9:12, 13:15)

Body: Plachá 13 – TH 2/1, Uvázlová 8-2/2, Augustinová 6-2/2, Koukalová 6, Pluhařová 4-2/0, Vychodilová 4, Sprušanská 2-4/0, Peřinová 2-2/0, Bahounková, Kutáčová a Pazderová 2, Blahutová, Grohmanová a Chodilová 0. TH 14/5 = 36%. F- 10. MVP: Vychodilová

G2, Hranické panterky : OSK Olomouc**40 : 38** (12:12, 10:10, 6:7, 12:9)

Body: Koukalová 10-2/0, Peřinová a Plachá 5-2/1, Pazderová a Uvázlová 4, Augustinová, Grohmanová a Pluhařová 2, Kutáčová 1-2/1, Bahounková, Blahutová, Sprušanská a Vychodilová 0. TH 12/4 = 33%. F- 9. MVP: 0

Kéž by to byly jen dozvuky Vánoc a doby, než se holky znovu zaběhnou. Jestliže Mozart zkomponoval Malou noční hudbu, my jsme se mu dnes téměř vyrovnali. Ale v opačném směru. Vyráběli jsme a hráli velkou denní hrůzu mimořádných rozměrů. Chytit míč do dvou rukou – neskutečný problém. Neudělat před zahájením driblinku 2,3 kroky – velká překážka. Rozeběhnout se do protiútku? Všech pět hráček? A dokonce ve správných koridorech, aby se děvčata nepletla sama sobě pod nohy? Co vás nemá... A tak by se dalo pokračovat dál a dál. Vrcholem bylo, že dvě vlastní hráčky se v plné rychlosti srazí k zemi a způsobí si zranění, aniž by byly nějak prostorově či časově tísněny. Pak se už ani nejde divit, že další naše expertky neuvěřitelně, ale přesto téměř konstantně přihrávají míč přímo soupeřkám, či se najdou Levhartice naprosto osamocené pod košem v panice odhazující míč pryč od koše, než aby míč hodily na „obrázek“ a ten mohl spadnout do koše... Jenže to je princip této hry.

Vyvězt míč šlo lépe Kutý, postupně se však vytrácela. Chodí trávil více času na lavičce, aby se dívala, jak se má bránit dlouhý přehoz a rovněž očistila své slepecké brýle. Křídla si překážela navzájem na oblouku trojky, aniž by ve správný čas naběhla SPRINTEM do „sprchy“. Když už se pod koš vypravila, tak z „bedny“ nevylezla a celou dobu ji zacpávala, takže se stala 6. hráčem Hranic (Žuza, Denis, Jerry, Peří). Peří je učebnicovým příkladem, že sebešikovnější nadané děvče nemůže zvládnout techniku míče, driblink, střelbu a další věci, pokud to nenatrénuje na tréninku. Zklamáním byla tentokrát Juli. Bez většího pohybu, soustavnější práce a nějakého přínosu pro tým si odehrála průměr tak, aby se neřeklo. Bahy jak v říkance ze školky o bramboře „neviděla-neslyšela“, a tak na ni neustále padala závora. O obraně ani nemluvě. Přitom Jerry, také z týmu „02“ alespoň v prvním utkání byla velmi dobrá a pomohla důležitými doskoky a fauly na sebe.

Je fakt, že včerejší sestava s Bony a Happy byla silnější, než dnešní hvězdná pěchota Spruší a Gromy jištěné Bárou a Kájou Pazde, ovšem hlavní tahounky, tj. obě kapitánky Zuza s Kouky, obě malé rozehrávačky Kutý a Chodí a k nim Juli, Uvi a Denis měly na to vyhrát samy. Namísto toho se po desítkách neproměněných a zahozených „loženek“ dopotácí do koncovky, a tu vlastní nepozorností (a hloupostí) prohrají po jednoduchém vyhození hod'-a-běž. Měla ta vyhazující zůstat stát za čarou a počkat, až si na ni naše hráčka vzpomene, kde je? S takovýmto výkonem bychom na Prostějov rozhodně neměli.